

hverken af en enkelt Mand eller af et privat Selskab. Naar man saa kommer til det Spørgsmaal, at enten Landbruget eller Staten kræver, at der skal være 3 Skibe i Gang, nemlig ogsaa et Skib paa den Dag, da det ikke kan betale sig, saa er det i sin Orden, at man gør noget for at holde dette Skib i Gang; saa maa man enten fra Landbrugets Side — hvad der i og for sig vilde være det naturlige — selv bære Risikoen ved at sætte et Andelsdampskib i Gang, eller man maatte gaa til, at Staten traadte til og holdt et tredje Dampskib i Gang. Det forekommer mig, at det odiøse og det, der giver Anledning til Angreb, vilde falde bort, naar man udførte denne Tanke og indrettede sig med et Reserveredampskib. Saa kunde man ikke stadig bebrejde det omtalte Selskab, at det faar Tilskud, og jeg synes ikke, man kan forlange, at det forenede Dampskibsselskab skal have Understud derved, at det paalægges det at affende 3 Skibe.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (S. Hage) har Ordet.

S. Hage: Jeg frafalder Ordet.

Rosleff: Den ærede Indenrigsminister var misfornøjet med, at jeg havde udtalt, at han indrømmede, at der intet Tilshyn havde været i London og Parkeston. For at dette nu ikke skal staa som en Løs Paa-stand fra min Side, skal jeg tillade mig at citere den ærede Ministers Ord. Efter at have omtalt, hvorledes Varerne komme over til Parkeston, udtaler den ærede Minister: „Her er der nu straks en Mangel, jeg skal paapege, og det er den, at vi ikke have haft et Tilshyn i selve Parkeston med Befordringen overhovedet. Det have vi manglet hidtil, og det har ganske sikkert været en Fejl, at man ikke har tænkt paa at faa et saadant Tilshyn etableret.“ Jeg skønner ikke rettere, end at denne Udtalelse aldeles bestemt paaviser, at der intet Tilshyn har været, og jeg kan derfor ikke skønne, at jeg i min Udtalelse er fremkommet med noget som helst urigtigt. Nu siger den ærede Minister i Dag, at Faber har ført Tilshyn derovre, men jeg beklager da, at han har været saa mange Aar om at faa sorte Presenninger ombyttet med hvide, hvilket ikke er stet endnu, medens man dog haaber, det vil ske. En anden Udtalelse fra den ærede Minister skal jeg ogsaa tillade mig at fremhæve, idet jeg nødvendig vil have Skyld for at fare med Løse Paastande. Selv om jeg nok er ung her i Salen, saa er jeg dog saa gammel, at

jeg ikke farer med Løse Paastande; hvad jeg siger, er faktisk rigtigt. Naar jeg udtaler, at Fragterne for Australien efter den eventuelle Subvention vilde blive de samme som fra Esbjerg til Wales, saa har jeg Ret i min Paastand, for saa vidt som jeg ikke aldeles bestemt har sagt noget om Subventionen er traadt i Kraft, eller om den vil træde i Kraft i en nær Fremtid. Indtil den ærede Minister beviser det modsatte af min Paastand, forlanger jeg og haaber jeg, at det ærede Ting vil ertende, at jeg maa have Ret til at fremstille saadanne Fakta; man kan saa tage Hensyn til det, hvis man ønsker det. Jeg har altid Interesse for denne og lignende Sager og mener, at man maa bedømme dem, som de bør bedømmes. Jeg indrømmer selvfølgelig, at man ikke udelukkende bør lægge saadanne Fragtansættelser til Grund, men det har sin Interesse at gøre Sammenligninger mellem andre Landes Fragter og vort Lands. — Dernæst skal jeg tillade mig at vende mig til det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Neergaards) Bemærkning fra forleden Dag. Jeg skal da sige, at jeg aldrig har sagt, at Kontrakten var god nok for Flæskets Bedkommende, jeg har tværtimod hævdet, at der ikke stod noget som helst om, at salt Flæsk skulde afkøles i Skibene, og at det var en Fejl ved Kontrakten. For Smørrets Bedkommende har jeg derimod sagt, at der var Kontrakten for saa vidt god nok, idet jeg dog samtidig indrømmede, at der var adskilligt at forbedre, men jeg sagde, at paa det Punkt skulde man rette sin Hovedanke, ikke mod Kontrakten, men derimod mod Selskabet, som bitterlig ikke har overholdt Kontraktens Ordlyd.

Alberti: Det vil vistnok findes ganske naturligt, at jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Neergaard). Det ærede Medlem har en mærkelig og kedelig Svagthed. Jeg ved ikke, om det ligger i Hørelsen, Hufkommelsen eller hvori det ligger, men det ærede Medlem har gennemgaaende næsten paa alle Punkter opfattet mine Udtalelser som lige det modsatte af, hvad jeg havde sagt, og ud derfra fører det ærede Medlem saa sin Argumentation. Det er naturligvis meget nemt at argumentere paa den Maade, men det er ikke frit for at ramme noget ved Siden af, og det kan derfor i Længden ikke medføre stor Fornøjelse. Det ærede Medlem begyndte med i sine Bemærkninger til mig at tale vidtløftigt om, at der var ingen, der vilde tilbage til det sjællandske Jernbaneselskab. Jeg havde udtalt en Tvivl,